

ТЕОРЕТИЧНИЙ АНАЛІЗ ЗАСТОСУВАННЯ ТЕХНОЛОГІЧНО-КРЕАТИВНОГО ПІДХОДУ У ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ**СЛОВІК О. М.**, аспірантка кафедри педагогіки та освітнього менеджменту
Уманський державний педагогічний університет імені Павла ТичиниE-mail: oks.slovik@gmail.com

Анотація. У статті на основі аналізу наукових джерел та емпіричного матеріалу здійснено теоретичний аналіз проблеми застосування технологічно-креативного підходу у підготовці майбутніх учителів початкових класів. Обґрунтовано, що застосування технологічно-креативного підходу у цій підготовці на теоретичному рівні передбачає надання креативності традиційним критеріям технологічності навчання та структурі цього процесу, тобто креативній орієнтації всіх навчальних процедур на гарантованому досягненні креативних навчальних цілей, діагностично поставлених креативних цілях, поточній та підсумковій оцінці креативних результатів тощо. Виокремлено низку проблем застосування технологічно-креативного підходу у підготовці майбутніх учителів початкових класів: орієнтація традиційної системи цієї підготовки на навчання репродуктивного типу, попри багаторічне впровадження компетентнісного підходу; нерозробленість мотивації креативної навчальної діяльності майбутніх учителів початкових класів; намагання з боку викладачів уникати планування креативних завдань; неузгодженість на теоретичному рівні сутності дефініцій контексту застосування технологічно-креативного підходу у підготовці майбутніх учителів початкових класів («технологія» та «методика»); перспектива та небезпека максимальної комп'ютеризації освітнього процесу у закладах вищої освіти, що ставить під сумнів необхідність креативності майбутніх учителів початкових класів та загалом ймовірність заміни посади вчителя. Уведення в практику підготовки майбутніх учителів початкових класів технологій креативного навчання вимагає глибокого аналізу наукових засад, базових категорій технології навчання; ухвалення низки рішень питань щодо матеріально-фінансових витрат; трудомісткості, збільшення навантаження викладача; коригування технологічно-креативного підходу до організації навчання, яке завжди передбачає креативність.

Ключові слова: технологія навчання, креативна технологія навчання, технологічно-креативний підхід, професійна підготовка, майбутні учителі початкових класів.

Актуальність (Introduction). У реформуванні та модернізації освіти в Україні, що триває вже понад тридцять років, однією з головних проблем є перехід від репродуктивного до продуктивного навчання, що потребує розвитку та широкого використання активних та інтерактивних, проблемних форм навчання, проектних, експериментальних, контекстних, ігрових, інформаційно-комунікаційних дистанційних та інших технологій. Різноманітність термінів і дефініцій, значна кількість «технологій», які

не піддаються коректній науковій класифікації, брак узгодженості у значенні основних категорій – все це спонукає неодноразово повертатися до аналізу вихідних понять, до наукових основ у вирішенні проблеми використання нових ефективних технологій, особливо у процесі підготовки майбутніх учителів початкових класів. Актуальності набуває питання навчання майбутніх учителів початкових класів основам креативності як пріоритетності швидкозмінного, конкурентновимогливого світу.

Аналіз останніх досліджень та публікацій (Analysis of recent researches and publications). У процесі дослідження ми проаналізували наукові досягнення за останні десять років у галузі техніки та технологій навчання, а також теорії програмованого навчання та системного підходу. В основному вони включають роботи таких вітчизняних вчених, як А. Алексюк [1], О. Бартків [2], О. Гармаш [5], О. Коберник [3], Л. Корольова [4], С. Омельченко [5], І. Осадченко [6], В. Цісарук [8], І. Цісарук [8], Т. Яковишина [9] та ін. Безумовно, варто відмітити позитивний внесок у розвиток сучасних педагогічних технологій науковців: А. Амірової [10], Д. Генрік-сена [11], Р. Шадієва [12] та ін.

Автори правомірно намагаються з'ясувати сутність нового погляду на навчання, загалом приходять до задовільного результату досліджень, теоретико-практичні результати яких дозволяють підвищити рівень розвитку педагогічної науки. Незважаючи на розмитість, банальність, некоректність низки дефініцій кола досліджуваної проблеми, можна констатувати певний консенсус щодо суттєвих характеристик технології навчання.

Однак, враховуючи популяризацію ідей креативності та необхідності підготовки майбутніх учителів початкових класів до продукування й реалізації креативних засад у навчанні молодших школярів, бракує досліджень сумісності застосування технологічного та креативного підходів у цій площині.

Методи (Methods). На основі аналізу наукових джерел та емпіричного матеріалу здійснити теоретичний аналіз застосування технологічного-креативного підходу у підготовці майбутніх учителів початкових класів.

Мета (Purpose). Відповідно до мети статті використано низку теоретичних методів дослідження: аналіз (зокрема критичний аналіз), синтез, порівняння, узагальнення та інтерпретацію

наукових ідей, думок, поглядів та досвіду як загалом застосування технологічного та креативного підходів у підготовці майбутніх учителів початкових класів, так і його окремих аспектів. Крім того, дослідження потребувало аналізу державних освітніх стандартів початкової та вищої школи останнього покоління, а також документів (робочих програм), визначених вимогами МОН України [7]. Воно базується на аналізі досвіду роботи підготовки майбутніх учителів початкових класів в електронному освітньому середовищі Moodle.

Результати (Results). Науково-технічний прогрес відкриває найбагатші можливості для розробки нових методів та прийомів навчання, створення нових форм організації навчального процесу, застосування принципово нових засобів навчання, серед яких розробка креативних технологій навчання посідає одне з перших місць.

Розпочинаючи із 50-х рр. ХХ ст., процес навчання став розглядатися широко, системно: аналіз та розробка всіх компонентів навчальної системи, від цілей до контролю результатів. Відповідно до системного підходу, проблеми навчання треба вирішувати на шляху управління освітнім процесом з точно заданими цілями, досягнення яких має піддаватися чіткому опису та визначенню. Головними ідеями стали ідеї керованості, вимірюваності та відтворюваності процесу навчання, зокрема у процесі підготовки майбутніх учителів початкових класів [5; 6]. Не менш важливо зазначити про поступове виокремлення напряму у дидактиці – педагогічної технології / технології навчання. Технологією навчання називають (А. Алексюк [1], О. Коберник [3], С. Омельченко [5], І. Осадченко [6], Т. Яковишина [9] та ін.) сам проект процесу навчання конкретного предмета, що складає набір матеріалів щодо навчання (мету, зміст, процедури навчання, засоби контролю), і навіть його практичну реалізацію із застосуванням креативного підходу.

Враховуючи вказане вище, пропонуємо об'єднати технологічний та креативний підходи у єдиний – технологічно-креативний підхід у процесі підготовки майбутніх учителів початкових класів. Відтак схарактеризуємо сутність освітнього процесу підготовки майбутніх учителів початкових класів на засадах впровадження технологічно-креативного підходу.

Зазначимо, що розвитком ідеї управління процесом креативного навчання стала технологія повного засвоєння навчального матеріалу (А. Амірова) [10]. Технологія повного засвоєння навчального матеріалу задає єдиний для майбутніх учителів початкових класів фіксований рівень оволодіння знаннями, вміннями та навичками, але робить змінними для кожного з них час, методи, форми, умови навчальної роботи.

Будь-який процес навчання реалізується в рамках педагогічної (дидактичної) системи, структура, склад та зв'язок компонентів якої повинні усвідомлюватись викладачем закладу вищої освіти та майбутнім учителем початкових класів. Завдання технології навчання полягає у вивченні всіх елементів навчальної системи та у проектуванні процесу навчання. Вирізняються специфічні риси технології навчання: орієнтація всіх навчальних процедур на гарантоване досягнення навчальних цілей, діагностично поставлені цілі, відтворюваність загалом навчального циклу, постійний зворотний зв'язок (поточна та підсумкова оцінка результатів). У зв'язку з технологічним підходом до процесу навчання визначено його основні компоненти [1–3; 5–6; 8]: постановка діагностичних цілей креативного навчання; підготовка змісту навчання – виділення креативних навчальних одиниць, що підлягають засвоєнню; розробка навчальних процедур, дій викладача та студентів, креативних навчально-методичних матеріалів; вимірювальних матеріалів та процедур для

поточної та підсумкової оцінки та корекції результатів креативного навчання.

Значущість у технологізації навчання з елементами креативності має постановка цілей [3; 6]. Постановка діагностичних цілей навчання конкретної навчальної дисципліни полягає в тому, що цілі навчання виокремлюються з освітніх потреб майбутніх учителів початкових класів, визначаються та плануються до кінця процесу навчання – це результати, які можна визначити, окреслити та в подальшому дослідити рівень їх сформованості. Проблема постановки навчальних цілей також полягає у тому, що не весь креативний навчальний матеріал піддається обробці (гуманітарні предмети). Цілі творчого характеру важко описати в конкретних діагностичних ознаках. Тому рекомендується стандартизувати опис цілей репродуктивного характеру та, залежно від дисципліни, прийняти певний ступінь неоднозначності опису цілей креативного характеру.

Гарантоване досягнення цілей визначається розробкою для майбутнього учителя початкових класів креативних навчальних матеріалів та характером навчального процесу, навчальних процедур [3; 6]. Ще однією важливою рисою технології навчання є відтворюваність повчального циклу, тобто можливість його повторення майбутнім учителем початкових класів. Цикл навчання містить такі аспекти: попередню оцінку рівня креативної навченості майбутніх учителів початкових класів; встановлення цілей їхнього навчання; сукупність креативних навчальних процедур та їх коригування згідно з результатами зворотного зв'язку; підсумкову оцінку результатів та постановку нових, креативних цілей майбутніх учителів початкових класів. Відтворюваність, на нашу думку, забезпечується однозначно зрозумілим описом всіх дій та матеріалів у процесі формування готовності майбут-

ніх учителів початкових класів до застосування креативних технологій навчання.

Зворотний зв'язок, який є суттєвою рисою технології креативного навчання, вимагає створення контрольновимірювальних матеріалів та процедур вимірювання, дозволяє уникнути суб'єктивізму в оцінці знань майбутніх учителів початкових класів.

Таким чином, застосування технологічного-креативного підходу у підготовці майбутніх учителів початкових класів на теоретичному рівні передбачає надання креативності традиційним критеріям технологічності навчання та структурі цього процесу. Це виявляється у креативній орієнтації всіх навчальних процедур на гарантованому досягненні креативних навчальних цілей, діагностично поставлених креативних цілях, відтворюваності загалом навчального циклу на засадах креативності, постійному зворотному зв'язку (поточній та підсумковій оцінці креативних результатів).

Згідно з дослідженнями О. Коберника [3], І. Осадченко [6], технологічний дидактичний процес має бути однозначно описаний і прорахований за низкою параметрів: рівень засвоєння, якість засвоєння – за рівнем автоматизації, усвідомленості, міцності; зміст навчання – за складністю; є параметри посиленості засвоєння обсягу курсу, часу навчання, швидкості засвоєння – для всіх параметрів запропоновані символні та математичні висловлювання. Однак головний напрям – у розвитку дидактики закладено в основі технологізації освіти, зокрема креативних технологіях навчання. Напрямок традиційного навчання поширений через застосування креативних технологій та веде до поступової автоматизації дидактичних процесів, їх індивідуалізації з урахуванням інформаційно-комунікативних технологій [2].

Аналіз наукових джерел (О. Бартків [2], О. Гармаш [5], О. Коберник [3],

С. Омельченко [5], І. Осадченко [6], Т. Яковишина [9] та ін.) та емпіричного матеріалу дозволив нам виокремити низку проблем застосування технологічного-креативного підходу у підготовці майбутніх учителів початкових класів:

1. Орієнтація традиційної системи підготовки майбутніх учителів початкових класів на навчання репродуктивного типу, застосування набутих знань, умінь та навичок у стандартних ситуаціях, попри багаторічне впровадження компетентнісного підходу.

2. Нерозробленість мотивації креативної навчальної діяльності майбутніх учителів початкових класів; ігнорування особистості студента, його внутрішнього світу.

3. Намагання з боку викладачів уникати планування креативних завдань, оскільки це є нелегкою справою, потребує інтелектуальних та матеріальних витрат як у процесі підготовки до заняття, так і у процесі перевірки набутих компетентностей майбутніми учителями початкових класів.

4. Неузгодженість на теоретичному рівні сутності дефініцій контексту застосування технологічного-креативного підходу у підготовці майбутніх учителів початкових класів.

5. Перспектива та небезпека максимальної комп'ютеризації освітнього процесу у закладах вищої освіти, що ставить під сумнів не лише необхідність креативності майбутніх учителів початкових класів, що не зможе конкурувати із креативністю штучного інтелекту, а й загалом ймовірність заміни «живого» вчителя на вчителя-робота.

Проаналізуємо окремі з цих проблем застосування технологічного-креативного підходу у підготовці майбутніх учителів початкових класів.

Дослідники [3; 4], намагаючись зрозуміти, як «комп'ютерне мислення» майбутніх учителів початкових класів, їхня робота з віртуальним освітнім середовищем змінює педагогічний процес,

впливає на технологію навчання, дійшли до висновків, що навчання набуває адаптивного та інтерактивного характеру, стимулює інтелектуальний розвиток, забезпечує завершеність циклу навчання.

Навчання з використанням креативних технологій навчання (застосування технологічного-креативного підходу у підготовці майбутніх фахівців), створення цифрових освітніх ресурсів вимагають координації завдань, засобів та дій багатьох фахівців та служать формуванню креативної «технологічної свідомості» майбутніх учителів початкових класів. Водночас спостереження показують, що є небезпека використання електронних ресурсів, технологій не як засобів, а як цілей, забування власне педагогічних цілей – отримання заданих результатів, компетенцій студентів, не пов'язаних із креативністю чи із виявом плагіату креативних ідей [11].

Так, ще однією проблемою, що має як теоретичне, так і практичне значення у контексті застосування технологічного-креативного підходу у підготовці майбутніх учителів початкових класів, є питання про узгодженість понять «технологія» та «методика», в якому немає єдності та ясності у педагогічній спільноті. Одні вчені вважають технологію формою реалізації методики [5; 8], інші вважають, що поняття технології ширше, ніж методики [3; 6], треті вважають ці терміни синонімічними [2; 9] тощо.

Так, на думку І. Осадченко [6], застосування терміну «методика» ускладнене тим, що це поняття має різні значення: методика викладання навчальної дисципліни – частина педагогічної науки та практики, що досліджує закономірності процесу навчання, зміст, методи, засоби, форми навчання одного предмету та розробляє рекомендації для вчителів; методика викладання навчальної дисципліни містить значну кількість модульних та локальних методик (викладання модулів, розділів, тем,

а також організація та проведення різних форм занять та заходів); ще у вузькому значенні методика є алгоритмом, інструкцією, керівництвом за змістом та послідовністю дій для отримання будь-якого локального результату, наприклад, методика відпрацювання навички вирішення завдань, написання творів, проведення дослідів тощо.

Аналізуючи поняття «методика» та «технологія», Т. Яковишина [9] пише, що «прихід технології на зміну традиційній методиці має, безумовно, сприяти підвищенню ефективності навчального процесу» [9, с. 131]. Науковці дають чіткішу характеристику, зазначаючи, що будь-які освітні концепції та системи вимагають для реалізації певної системи дій. Якщо ця система досить варіативна та гнучка, її найчастіше називають методикою, якщо ж вона задається у менш жорсткішій алгоритмічній послідовності з розрахунком на отримання гарантованого результату, її називають технологією [8]. Однак термін «технологія» у науковій літературі є досить поширеним. Він може означати вже названий напрям дидактики, потім – будь-яку модель навчання, навчальну систему, далі систему методів і прийомів будь-якого вчителя, нарешті окремі методи навчання та методику навчання загалом [3; 4; 6].

Ця неясність понять прослідковується, наприклад, у судженнях учених [1–3]: ідеальна технологія та методика зустрічаються рідко, будь-яка дидактична система залежно від рівня її інструментальності може бути ближча або до технології (високий рівень інструментальності), або методики (низький рівень інструментальності). Під інструментальністю О. Коберник [3] розуміє опрацьованість та алгоритмізацію конкретних дій, розпочинаючи з постановки цілей; визначеність етапів, кроків, операцій, що ведуть до мети. Саме ця властивість, на його думку, забезпечує відтворюваність технології та гарантованість

результату. Рівень розвитку інструментальності може бути ознакою, на основі якої в дидактичній системі можна виявити ступінь її наближення або технології, або методики [2–3]. Інструментальність застосування технологічного-креативного підходу у підготовці майбутніх учителів початкових класів, на нашу думку, ускладнюється неоднозначністю алгоритмізації креативних дій, що самі собою передбачають спонтанність, непередбачуваність, неочікуваність тощо. Тому йдеться про сумісність технологічного-креативного та синергетичного підходів у зазначеному процесі.

Тим не менш, технологізація освіти, зокрема її креативний складник як проблема, не тільки міцно увійшла до наукового дискурсу, але й впровадилася у реальній практиці. Навіть нинішня модернізація освіти загалом заснована багато в чому на системно-технологічному підході, на технократичних ідеях та врешті – на засадах технологічного-креативного підходу. Ознакою технологізації та креативності освіти слід вважати вимоги МОН України [7] до умов реалізації освітніх програм, згідно з якими заклад вищої освіти має розробити програми з навчальних дисциплін, складовою яких мають бути технології та контрольні-вимірювальні матеріали.

Із вказаного, на наш погляд, випливає, що освоєння, введення в практику підготовки майбутніх учителів початкових класів нових, ефективних креативних технологій навчання, що підвищують якість цієї підготовки, вимагає, по-перше, суворішого аналізу наукових засад, базових категорій технології навчання як окремої галузі досліджень; по-друге, для переходу від теорії до практики необхідну ухвалення низки рішень таких прикладних проблем як: матеріально-фінансові витрати, трудомісткість, збільшення навантаження викладача, а також коригування технологічного-креативного підходу до організації навчання – діяльності майбутніх учителів початкових класів, яка не завжди піддається

технологізації, але завжди передбачає креативність.

Висновки і перспективи (Discussion). Таким чином, аналіз наукових джерел та емпіричного матеріалу контексту проблеми застосування технологічного-креативного підходу у підготовці майбутніх учителів початкових класів дозволив нам зробити такі висновки:

1. Застосування технології креативного навчання у згаданому процесі доречно позиціонувати на теоретичному рівні з позицій застосування цілісного – технологічного-креативний підходу.

2. Застосування технологічного-креативного підходу у підготовці майбутніх учителів початкових класів на теоретичному рівні передбачає надання креативності традиційним критеріям технологічності навчання та структурі цього процесу, тобто креативній орієнтації всіх навчальних процедур на гарантованому досягненні креативних навчальних цілей, діагностично поставлених креативних цілях, поточній та підсумковій оцінці креативних результатів тощо. Відтворюваність як один із ключових критеріїв технологічності освітнього процесу забезпечується однозначно зрозумілим описом всіх дій та матеріалів у процесі формування готовності майбутніх учителів початкових класів до застосування креативних технологій навчання. Однак найскладнішим є процес алгоритмізації, що неузгоджується загалом із сутністю поняття «креативність» студентів.

3. Виокремлено низку проблем застосування технологічного-креативного підходу у підготовці майбутніх учителів початкових класів: 1) орієнтація традиційної системи цієї підготовки на навчання репродуктивного типу, попри багаторічне впровадження компетентного підходу; 2) нерозробленість мотивації креативної навчальної діяльності майбутніх учителів початкових класів; 3) намагання з боку викладачів уникати

планування креативних завдань; 4) неузгодженість на теоретичному рівні сутності дефініцій контексту застосування технологічного-креативного підходу у підготовці майбутніх учителів початкових класів («технологія» та «методика»); 5) перспектива та небезпека максимальної комп'ютеризації освітнього процесу у закладах вищої освіти, що ставить під сумнів необхідність креативності майбутніх учителів початкових класів та загалом ймовірність заміни посади вчителя.

4. Уведення в практику підготовки майбутніх учителів початкових класів технологій креативного навчання вимагає глибокого аналізу наукових засад, базових категорій технології навчання; ухвалення низки рішень питань щодо матеріально-фінансових витрат; трудомісткості, збільшення навантаження викладача; коригування технологічного-креативного підходу до організації навчання, яке завжди передбачає креативність.

Подальших досліджень потребує визначення дидактичної моделі формування готовності майбутніх учителів початкових класів до застосування креативних технологій навчання у професійній діяльності.

Список використаних джерел

1. Алексюк А. М. Проблема модульних технологій навчання у вищій школі. *Наукові засади реформування вищої освіти в Україні*. Київ: Освіта, 1994. С. 176–179.
2. Бартків О. Готовність педагога до інноваційної професійної діяльності. *Проблеми підготовки сучасного вчителя*. 2010. № 1. С. 52–58. URL: https://library.udpu.edu.ua/library_files/pr obl_sych_vchutela/2010/1/visnuk_7.pdf.
3. Коберник О. Креативні технології навчання: навчальний посібник. Умань: Візаві, 2016. 272 с.
4. Корольова Л. М. Креативне освітнє середовище – шлях до

успішної педагогічної діяльності майбутніх учителів початкових класів. *Молодий вчений*. 2018. Вип. 2 (1). С. 260–264. URL: [http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?I21DBN=LJNK&P21DBN=UJRN&Z21ID=&S21REF=10&S21CNR=20&S21STN=1&S21FMT=ASP_meta&C21COM=S&2_S21P03=FILE=&2_S21STR=molv_2018_2\(1\)_65](http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?I21DBN=LJNK&P21DBN=UJRN&Z21ID=&S21REF=10&S21CNR=20&S21STN=1&S21FMT=ASP_meta&C21COM=S&2_S21P03=FILE=&2_S21STR=molv_2018_2(1)_65).

5. Омельченко С., Гармаш О. Креативне мислення майбутніх учителів як компонент моделі навчання «4 C'S». *Молодь і ринок*. 2022. №. 5/203. С. 62–66. URL: <http://mir.dspu.edu.ua/article/view/264631>.

6. Осадченко І. І. Психодідактична готовність викладачів до застосування у ВНЗ креативних технологій навчання. *Науковий вісник Кременецької обласної гуманітарно-педагогічної академії ім. Тараса Шевченка*. Серія: Педагогіка. 2017. Вип. 8. С. 111–120. URL: http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?I21DBN=LJNK&P21DBN=UJRN&Z21ID=&S21REF=10&S21CNR=20&S21STN=1&S21FMT=ASP_meta&C21COM=S&2_S21P03=FILE=&2_S21STR=nvkogpht_2017_8_15.

7. Про освіту: Закон України від 01.01.2023 р. № 2145-VIII. *Відомості Верховної Ради*. 2017. № 38-39. Ст. 380. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19#Text>.

8. Цісарук В. Ю., Цісарук І. В. Проблема формування професійної компетентності майбутнього вчителя в педагогічній теорії та практиці. *Науковий часопис НПУ імені М. П. Драгоманова*. 2021. Вип. 83. С. 188–191.

9. Яковишина Т. Модель формування креативної компетентності майбутнього вчителя початкової школи. *Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології*. 2019. № 2 (86). С. 129–139. URL: <https://www.repository.sspu.edu.ua/bitstre>

[am/123456789/7484/1/Yakovyshyna_Mo
del%20formuvannia.pdf](https://www.researchgate.net/publication/350030191_Creative_and_research_competence_as_a_factor_of_professional_training_of_future_teachers_Perspective_of_learning_technology).

10. Amirova A. et al. Creative and research competence as a factor of professional training of future teachers: Perspective of learning technology. *World Journal on Educational Technology: Current Issues* 12.4. 2020. P. 278–289. URL: https://www.researchgate.net/publication/350030191_Creative_and_research_competence_as_a_factor_of_professional_training_of_future_teachers_Perspective_of_learning_technology.

11. Henriksen D. et al. Creativity and technology in teaching and learning: a literature review of the uneasy space of implementation. *Educational Technology Research and Development*. 2021. P. 1–18. https://punyamishra.com/wp-content/uploads/2021/01/Henriksen2021_Article_CreativityAndTechnologyInTeach-1.pdf.

12. Shadiev R., Wu-Yuin Hwang, and Gheorghita Ghinea. Guest editorial: Creative learning in authentic contexts with advanced educational technologies. *International Forum of Educational Technology and Society*, 2022. URL: <https://www.jstor.org/stable/48660125>.

References

1. Alekseyuk, A. M. (1994). Problema modul'nykh tekhnolohiy navchannya u vyshchii shkoli [The problem of modular learning technologies in higher education]. *Naukovi zasady reformuvannya vyshchoyi osvity v Ukraini – Scientific foundations of higher education reform in Ukraine*, 176–179 [in Ukrainian].

2. Bartkiv, O. (2010). Hotovnist' pedahoha do innovatsiynoyi profesiynoyi diyal'nosti [Teacher readiness for innovative professional activity]. *Problemy pidhotovky suchasnoho vchytelya – Problems of modern teacher training*, 1, 52–58 [in Ukrainian].

3. Kobernyk, O. (2016). Kreatyvni tekhnolohiyi navchannya. Uman': Vizavi [in Ukrainian].

4. Korol'ova, L. M. (2018). Kreatyvne osvitnye seredovyshe – shlyakh do uspishnoyi pedahohichnoyi diyal'nosti maybutnikh uchyteliv pochatkovykh klasiv [Creative educational environment - the way to successful pedagogical activity of future primary school teachers]. *Molodyy vchenyy – A young scientist*, 2 (1), 260–264 [in Ukrainian].

5. Omel'chenko, S., Har-mash, O. (2022). Kreatyvne myslennya maybutnikh uchyteliv yak komponent modeli navchannya «4 S"S» [Creative thinking of future teachers as a component of the "4 C'S" learning model]. *Molod' i rynok – Youth and the market*, №. 5/203, 62–66 [in Ukrainian].

6. Osadchenko, I. I. (2017). Psykhodydaktychna hotovnist' vykladachiv do zastosuvannya u VNZ kreatyvnykh tekhnolohiy navchannya [Psychodidactic readiness of teachers to use creative teaching technologies in universities]. *Naukovyy visnyk Kremenets'koyi oblasnoyi humanitarno-pedahohichnoyi akademiyi im. Tarasa Shevchenka –Scientific Bulletin of the Kremenets Regional Humanitarian and Pedagogical Academy named after Taras Shevchenko* 8, 111–120 [in Ukrainian].

7. Pro osvitu: Zakon Ukrayiny vid 01.01.2023 r. № 2145-VIII. (2023). *Vidomosti Verkhovnoyi Rady*, 38–39, art. 380.

8. Tsisaruk, V. YU., Tsisaruk, I. V. (2021). Problema formuvannya profesiynoyi kompetentnosti maybutn'oho vchytelya v pedahohichniy teorii ta praktytsi [The problem of formation of professional competence of the future teacher in pedagogical theory and practice]. *Naukovyy chasopys NPU imeni M. P. Drahomanova – Scientific journal of the M.P. Drahomanov NPU*, 83, 88–191 [in Ukrainian].

9. Yakovyshyna, T. (2019). Model' formuvannya kreatyvnoyi kompetentnosti maybutn'oho vchytelya pochatkovoyi shkoly [Model of formation of creative competence of the future primary

school teacher]. *Pedahohichni nauky: te-oriya, istoriya, innovatsiyni tekhnolohiyi – Pedagogical sciences: theory, history, innovative technologies*, 2 (86), 129–139 [in Ukrainian].

10. Amirova A., et al. (2020). Creative and research competence as a factor of professional training of future teachers: Perspective of learning technology. *World Journal on Educational Technology*, 12.4., 278–289.

11. Henriksen D., et al. (2021). Creativity and technology in teaching and learning: a literature review of the uneasy space of implementation. *Educational Technology Research and Development*, 1–18.

12. Shadiev R., Wu-Yuin H., and Gheorghita G. (2022). Guest editorial: Creative learning in authentic contexts with advanced educational technologies. International Forum of Educational Technology and Society.

THEORETICAL ANALYSIS OF THE APPLICATION OF THE TECHNOLOGICAL-CREATIVE APPROACH IN THE TRAINING OF FUTURE TEACHERS OF PRIMARY GRADES Slovik O. M.

Abstract. *In the article, based on the analysis of scientific sources and empirical material, a theoretical analysis of the problem of applying the technological-creative approach in the training of future primary school teachers is carried out. It is substantiated that the application of the technological-creative approach in this training at the theoretical level involves giving creativity to the traditional criteria of the technology of learning and the structure of this process, that is, the creative orientation of all educational procedures on the guaranteed achievement of creative educational goals, diagnostically set creative goals, current and final assessment of creative results etc. Reproducibility, as one of the key criteria for the technology of the educational process, is provided by a clearly understandable description of all actions and materials in the process of forming the readiness of future primary school teachers to use creative learning technologies. However, the most difficult is the process of algorithmization, which is generally incompatible with the essence of the concept of "creativity" of students. A number of problems of the application of the technological and creative approach in the training of future primary school teachers are highlighted: the orientation of the traditional system of this training on reproductive-type training, despite the long-term implementation of the competence approach; lack of development of motivation for creative educational activity of future primary school teachers; teachers' efforts to avoid planning creative tasks; inconsistency at the theoretical level of the essence of definitions of the context of the application of the technological-creative approach in the training of future primary school teachers ("technology" and "methodology"); the prospect and danger of maximum computerization of the educational process in institutions of higher education, which calls into question the need for creativity of future primary school teachers and, in general, the possibility of replacing the position of a teacher. The introduction into practice of training future teachers of primary grades of creative learning technologies requires a deep analysis of the scientific foundations, basic categories of learning technology; adoption of a number of decisions regarding material and financial costs; labor intensive, increasing the teacher's workload; adjustment of the technological and creative approach to the organization of training, which always involves creativity.*

Key words: *learning technology, creative learning technology, technological-creative approach, professional training, future primary school teachers.*